ΕΝΑΣ ΑΚΟΙΜΗΤΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

30 ἄνδρες μὲ δύο ἀσυρματοφόρα ὀχήματα περιπολοῦν παντοῦ καθ' ὅλον τὸ 24ωρον

ΣΕ ΤΡΙΑ ΛΕΠΤΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΚΛΗΣΙΝ

Ἀπὸ τὴν περασμένη Πέμπτη ὅπου τρέχοντος, ἡ Πάτρα ἀπέκτησε ἕνα ἀκόμη οὐσιαστικὸ γνώρισμα μιᾶς συγχρόνου μεγαλουπόλεως. Ἓν πολύτιμο νεῦρο ἐνεργητικῆς ἐποπτείας καὶ ἀντιδράσεως στὸν διαρκῶς ἀναπτυσσόμενον ὀργανισμό της. Τὴν ὑπηρεσία Ἀμέρου Δράσεως ἡ ὁποία ὀργανωμένη στὴν ἐντέλεια ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔχει ἤδη πείσει γιὰ τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο ποὺ πρόκειται νὰ παίξη στὴν τήρηση τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐρυθμίας στὴν πόλη μας.

Ἔτσι οἱ Πατρινοὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀρκετὴ δόσιν ὑπερηφανείας καὶ ἀναμφισβητήτου ἱκανοποιήσεως τὰ δύο ἀσυρματοφόρα περιπολικὰ τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως ποὺ ἀνήκουν ὀργανικῶς στὸ μηχανοκίνητον τμῆμα τῆς ἀστυνομίας μας κυκλοφοροῦν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τοῦ 24ώρου σ' ὅλους τοὺς δρόμους τῆς πόλεως ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Εἶναι δύο κομψότατα ὀχήματα χαρὰ στὸ μάτι ἀλλὰκι' ἐνσάρκωσητῆς δυνάμεως τοῦ νόμου ποὺ θὰ μπορῆ στὸ ἐξῆς νὰ ἐπεμβαίνη ἀκαριαίως σὲ κάθε περίπτωσι παραβιάσεώς του. Μὲ τὶς κεραῖες τοῦ ἀσυρμάτου τοὺς προβολεῖς καὶ τὶς σειρῆνες των ἔχουν ἤδη ἑδραιώση ἀκόμη περισσότερο τὸ αἴσθημα ἀσφαλείας, ἔχουν γίνη καλοὶ καὶ πιστοὶ φίλοι ἔτσι ὅπως ὅλοι ὅσοι προστρέχουν στὶς δύσκολες στιγμές. Ἀλλὰ καὶ ἀπογοήτευση γιὰ ὅσους μέχρι σήμερα διαπράττουν... ἀταξίες ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὰ... πόδια τους. Καὶ δὲν εἶναι βέβαια κανεὶς ποὺ νὰ θεωρῆ ὅτι μπορεῖ νὰ ξεφύγη, ἔστω καὶ προσωρινῶς, ὅταν τὸ κοντὲρ ἀναγράφει 200 χιλιόμετρα!

Μαζὶ μὲ τὰ ὑπὸ στιχεῖα Α.Π. 500 καὶ 501 ὅμορφα «Ζέτς» εὑρίσκονται τώρα καὶ δύο ὁλοκαίνουργες μοτοσυκλέττες ἐφοδιασμένες κι' αὐτὲς μὲ ἀσύρματο. Δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ σχηματίση κανεὶς στὸ τηλέφωνο τὸν ἀριθμὸ 35—59καὶτὸπολύ σὲ 3 λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ περιπολικὸ τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως, συνοδευόμενο ἀπὸ τὴ μοτοσυκλέττα, ἂν ἡ περίστασις τὸ καλεῖ, βρίσκεται στὸν τόπο τοῦ ἐπεισοδίου ἢ τοῦ ἀτυχήματος, σ' ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς πόλεως.

Πῶς ἐπιτυγχάνεται αὐτὴ ἡ ταχύτης; Μᾶς τὸ ἐξηγεῖ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ὑπαστυνόμος κ. Σύφαντος, μπροστὰ ἀπὸ τὴ μεγάλη συσκευὴ ἀσυρμάτου ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένη σὲ μιὰ αἴθουσα τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως.

Κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ τηλεφωνήματος, ὁ ἀρχιφύλαξ ζητεῖ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ περιστατικοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ σημειώνει σὲ εἰδικὴ κάρτα. Τὴν ἑπομένη στιγμὴ καλεῖ τὸ περιπολικὸ ποὺ δρᾶ στὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο τομέων στοὺς ὁποίους ἔχει χωρισθῆ ἡ πόλις, γιὰ λόγους ἀποτελεσματικωτέρας ἐξυπηρετήσεως. Ὁ πρῶτος τομεὺς καλύπτει τὴ δικαιοδοσία τοῦ Α' καὶ Β' τμήματος. Ὁ δεύτερος τοῦ Γ' καὶ Δ'.

Τὸ περιπολικὸ ποὺ λαμβάνει τὸ σῆμα βάσει ἑνὸς στοιχειώδους κώδικος ἀφοῦ ἀναφέρει τὴν λῆψιν καθὼς καὶ τὸ σημεῖον στὸ ὁποῖον βρίσκεται, κατευθύνεται ἀμέσως στὸν τόπο τοῦ ἐπεισοδίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν σημειοῦται ἡ παραμικρὴ καθυστέρησις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φθάνη πάντοτε ὅταν τὸ ἐπεισόδιο βρίσκεται «ἐν ἐξελίξει» ὥστε καὶ στὴν περίπτωση δυστυχήματος νὰ μεταφέρη χωρὶς τὴν παραμικρὴ καθυστέρησι τὸ θύμα διὰ τὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν. Ἡ ταχεῖα ἐπέμβασις στὸ ἐν ἐξελίξει ἐπεισόδιο ἐκτὸς τῆς αὐτονόητης προλήψεως περαιτέρω ἐπεκτάσεώς του, ἐξασφαλίζει τὸ ἀπαραίτητο ἀνακριτικὸ ὑλικὸ καὶ μάλιστα ἀπὸ πρῶτο χέρι, κατὰ τρόπο ἀντικειμενικὸ καὶ ἐπιστημονικά. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ τὸ κάθε περιπολικὸ εἶναι ἐπηνδρωμένο ἀπὸ ἀστυνομικὰ ὄργανα εἰδικῶς ἐκπαιδευμένα, τὰ ὁποῖα ἔχουν πάντοτε ἐπικεφαλῆς ἕναν ἀρχιφύλακα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιτυγχάνεται ὥστε ἡ δεδομένη ἱκανότης καὶ εὐστροφία τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, νὰ φθάνη σὲ ἐπίπεδα ἐξαιρετικῆς ἀποδόσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις Πατρῶν ἔχει τὴν πρόθεση στὸ μέλλον νὰ ἐκπαιδεύση ἐναλλὰξ ὅλους τοὺς ἄνδρες τῆς δυνάμεώς της. Σήμερα ὑπηρετοῦν στὴν ὑπηρεσία ἀμέσου δράσεως 12 ἀρχιφύλακες καὶ 18 ἀστυφύλακες ποὺ ἔχουν ἐκπαιδευθῆ, ἐσον ἀφορᾶ τὸν τεχνικὸ τομέα — χρῆσις ἀσυρμάτου κλπ. στὸ εἰδικὸ κέντρο τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Γιὰ τὴ χρησιμότητα τῆς ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως σ'ἕνα σύγχρονο ἀστικὸ κέντρο ὅπως ἡ Πάτρα ὑπάρχει ἡ γνώμη τοῦ ἁρμοδιοτέρου ἐξ ὅλων. Τοῦ ἰδίου τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ κ. Τουζένη, ὁ ὁποῖος μιλάει μὲ πραγματικὸ ἐνθουσιασμὸ γι' αὐτήν: «Ἐκεῖνο ποὺ ἀξίζει νὰ τονισθῆ, λέγει ὁ κ.Τουζένης,καὶ ποὺ δίδει τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς καθὼς καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως ποὺ ἔχει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ εἶναι ἡ καθημερινῶς αὐξανομένη δραστηριότης της βάσει φυσικὰ τῶν ἀριθμῶν ποὺ παρέχει ἡ πρώτη ἑβδομάς. Δυνάμεθα ἐξ ἄλλου νὰ εἴπαμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἀμέσου ἐπεμβάσεως, λειτουργοῦσα κατὰ τὸ πρότυπον τῆς τοιαύτης τοῦ κέντρου, καὶ μὲ τὸν τεχνικόν της ἐξοπλισμὸν πολλαπλασιάζει εἰς ἐκπληκτικὸν βαθμὸν τὴν δύναμιν τῆς ἀστυνομίας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι διὰ τῆς ταχυτάτης ἐπεμβάσεως δημιουργεῖ πάγιον αὐξανόμενον αἴσθημα ἀσφαλείας, εἰς δὲ τοὺς ἐπιδόξους ταραξίας ἢ κακοποιοὺς ἀπογοήτευσιν καὶ ἀποθάρρυνσιν».

Ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀνταπόκρισιν ποὺ ἔχει δημιουργήσει στὸ κοινὸ ἡ ὑπηρεσία Ἀμέσου Δράσεως ὑπάρχει τόσον ἡ προσωπική μας ἐμπειρία ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ποὺ τὴν παρακολουθήσαμε ἀπὸ κοντά, ὅσον καὶ διάφορα περιστατικὰ ποὺ ἀφηγοῦνται οἱ ἄνδρες της καὶ ποὺ δείχνουν τὸ στενὸ δεσμὸ ποὺ ἔχει ἀναπτυχθῆ ἤδη ἀνάμεσα σ' αὐτὴ καὶ στὸ κοινό. Τὸ τελευταῖο ἔχει τόσο πολὺ ἐκτιμήσει τὴν ἀποτελεσματικότητά της ὥστε νὰ ἀπευθύνεται στὸ 35—59 γιὰ περιπτώσεις ποὺ ὄχι τόσον ἡ ἀστυνομικὴ ἁρμοδιότης ἀλλὰ μιὰ οἰκειότης οἰκογενειακοῦ ἢ φιλικοῦ χαρακτῆρος μπορεῖ νὰ ἐπιλαμβάνεται. Οἱ προϊστάμενοι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς ὑπηρεσίας ἀντιλαμβανόμενοι τὴ σημασία τοῦ γεγονότος αὐτοῦ τὰ ἀφηγοῦνται μὲ πολλὴ ἱκανοποίησι καὶ χωρὶς ἴχνος δυσφορίας γιὰ τὸν πρόσθετο κόπο.

Ἀξίζει ἐξ ἄλλου νὰ σημειωθῆ ὅτι στὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἀμέσου Δράσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀναζήτησις ἐξαφανισθέντων προσώπων καθὼς καὶ ἀντικειμένων σημαντικῆς ἀξίας ὡς αὐτοκίνητα κ. ἄ. Ἡ δήλωσις τοῦ ἐξαφανισθέντος προσώπου γίνεται ἐπίσης μὲ τὸ σύστημα τῆς συμπληρώσεως μιᾶς κάρτας μὲ τὰ λεπτομερῆ στοιχεῖα αὐτοῦ. Ἰδιαιτέρως ἀποτελεσματικὴ θὰ εἶναι ἡ ἀναζήτησις τῶν προσώπων αὐτῶν μετὰ τὴν σύνδεσιν τῶν τριῶν ὑπηρεσιῶν, δηλαδὴ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερκύρας, διότι τότε θὰ ἐπιτευχθῆ ὁ ἀπόλυτος συντονισμὸς στὴ δεδομένη στιγμὴ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἡ σύνδεσις αὐτὴ προβλέπεται σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα. Ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει καὶ ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία εἶναι ἡ παροχὴ ἐκ μέρους τοῦ ΟΤΕ στὴν Ἄμεσο Δράση ἑνὸς τηλεφωνικοῦ ἀριθμοῦ πλέον εὐχρήστου. Ἤδη ἡ ἀστυνομία ἔχει ζητήσειτὸν ἀριθμὸν 100. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ πολὺ σὲ δύο μῆνες θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ παραχώρησίς του, χωρὶς τὴν συνήθηθλιγωρία τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Ὡς τότε οἱ Πατρινοὶ ἂς ἔχουν στὸ καρνέ τους τὸ σημερινὸ νούμερο 35—59 καὶ στὴ συνείδησί τους τὴ βεβαιότητα ὅτι ὁποιαδήποτε στιγμὴ κι' ἂν τὸ ζητήσουν θὰ ἀνταποκριθῆ ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Η "ΦΡΟΝΙΜΟΣ,, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΕΥΗΜΕΡΕΙ

ΒΑΔΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ

ΤΟΚΙΟ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἐὰν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἡ μεταβολὴ ἐσημειοῦτο πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, αἱ ἐφημερίδες θὰ εἶχον ἐντυπωσιακοὺς τίτλους, ὁ λόγος θὰ ἦτο περὶ κρίσεως καὶ στρατεύματα θὰ μετεκινοῦντο. Ἐκεῖνο ποὺ πράγματι συνέβη εἶναι μία φρόνιμος ἐπανάστασις, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν μία πολιτισμένη Ἰαπωνία εὐημερεῖ ὑπὸ συντηρητικὴν κυβέρνησιν.

Ὡρισμέναι ἐκ τῶν μεταβολῶν εἶναι ἐνοχλητικῶς ἐμφανεῖς! Τὸ κέντρον τοῦ Τόκιο, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πόλις τοῦ κόσμου, κατεδαφίζεται καὶ ἀνοικοδομεῖται. Οἱ δρόμοι εἶναι τόσον ἀνώμαλοι ὅσον οἱ αὐτοσχέδιοι δρόμοι ἀνεφοδιασμοῦ πρὸς μάχην τεθωρακισμένων.

Τεράστια νέα κτίρια ἀνυψώνονται ὁπουδήποτε ὑπάρχει ἐλεύθερος χῶρος ἢ ἕνα τετράγωνον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀγορασθῆ καὶ νὰ κατεδαφισθῆ. Ἡ ἔξοχος προσωπικὴ φιλοκαλλια τῶν Ἰαπώνων δὲν ἀποφέρει, οὔτε κέρδος χρόνου, οὔτε κέρδος χρημάτων καὶ κανεὶς δὲν τὴν συμβουλεύεται.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σύγχρονος Ἰαπωνία ἡ ὁποία προετοιμάζεται μὲ φρενῖτιδα διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ὁ πόλεμος ἀνέστειλε τοὺς ἀγῶνας ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ὀργανώσουν καὶ ἡ προετοιμασία αὐτῆς τῆς Ὀλυμπιάδος, ἡ ὁποία ἀπέχει ὀλιγώτερον ἀπὸ ἑκατὸν ἡμέρας, συντελεῖται μὲ τὸν ἰδιαίτερον ἐκεῖνον πυρετὸν καὶ ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἰαπωνίαν ζήτημα γοήτρου. Οἱ ἀγῶνες θὰ ἑορτασθοῦν μὲ τὴν αὐτοϊκανοποίησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι ἀντεμετώπισαν τὴν μεγάλην Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου.

Εἰς αὐτὸ τὸ χάος ἀπὸ μπετόν, ἡ δαπάνη χρημάτων γνωρίζει μίαν πρωτοφανῆ ἄνθησιν. Ἐδῶ «οἱ ὀλίγοι» ἐξοδεύουν χρήματα εἰς κλίμακα, τὴν ὁποίαν ἔχομεν λησμονήσει. Ὑπάρχουν νέα ξενοδοχεῖα πολυτελέστερα καὶ ὡραιότερα ἀπὸ τὰ πλέον προσφάτως οἰκοδομηθέντα εἰς τὸ Λονδῖνον. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ δὲν ἔχει περιορισθῆ εἰς μόνον τοὺς πολὺ πλουσίους. Τὰ μικρὰ ξύλινα ἑστιατόρια εἶναι πλήρη ἱδρωμένων νεανῶν, ποὺ τρώγουν μὲ ἀπληστίαν ὠμὸ ψάρι καὶ πίνουν «σακί». Οἱ ἀναρίθμητοι σπουδαστάί δὲν εἶναι ὁλοέν ρακένδυτοι, οὔτε τόσον πολὺ «ὠργισμένοι». Προσφέρονται περισσότεραι ἐργασίαι ἀπὸ ὅσας θὰ ἠδύναντο νὰ καλύψουν. Γίνονται συνεχῶς ὑψηλότεροι καὶ πλέον ρωμαλέοι. Εἰς τὰ «καφέ—μπάρ» παίζεται κλασσικὴ μουσικὴ καὶ ὁ Μπράμς εἰς τὴν πλέον μελίρρυτον μορφὴ του ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ ἀναζήτησις τῶν ἀπολαύσεων συνυπάρχει ἀνέτως μὲ τὴν πλήρη πάθους παρόρμησιν πρὸς τὴν ἐργασίαν. Καὶ ἡ ἔνδεια— ἀκόμη καὶ τὰ γηρατειά — φαίνεται ὡς νὰ ἔχῃ ἀπαλυνθῆ ἢ ἀποκρυβῆ.

Ἀλλὰ αἱ μεγαλύτεραι μεταβολαί εὑρίσκονται βαθύτερα. Ἡ Ἰαπωνία ἔχει διαμορφώσει κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον τὴν ἀπόλυτον δημοκρατίαν ποὺ τῆς ἐπέβαλον μετὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀμερικανοί. Καὶ ἡ συνθήκη ἀσφαλείας τοῦ 1960 μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν γίνεται δεκτή ὄχι ὡς τὸ μισητὸν καὶ ὑπαγορευθὲν σύμβολον τοῦ ξένου ἰμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ ὡς ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς πολιτικῆς.

Ἡ Ἰαπωνία εἶναι μία ρεαλιστικὴ χώρα, ἡ ὁποία κάμνει τὴν Εὐρώπη νὰ ὁμοιάζη ὡς μία ἠπειρος ὁραματιστῶν. Ἀποτελεῖ χωρὶς ἀμφιβολίαν ἕνα μεγάλο ἔθνος, ἀλλ' εἶναι ἴσως τὸ μόνον ἄνευ ἐθνικῆς ἰδεολογίας ἢ θρησκείας. Φαίνεται μάλιστα νὰ τῆς λείπη ἀκόμη καὶ ὁ ἐθνικὸς μῦθος. Μεταξὺ τῶν νέων ὑπάρχει μία καταπληκτικὴ καὶ μᾶλλον νοσηρὴ ἐνασχόλησις μὲ τὸ νόημα τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ ὑποδηλώνη τὴν κενότητα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἡ μόνη «ἐπίσημος» θρησκεία φαίνεται νὰ εἶναι μία τυπικὴ δοξολόγησις τῶν πραγμάτων ὡς ἔχουν.

Ἡ οὐσιαστικὴ ὅμως πειθαρχία τῶν Ἰαπώνων καὶ ἡ οὐσιαστική των ἀλήθεια εἶναι νὰ δοκιμάζουν τὰ πάντα διὰ μίαν φοράν, νὰ τὰ ἐγκαταλείπουν ἐὰν δὲν ἀποδίδουν, καὶ νὰ τὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Ὁλόκληρη σχεδὸν ἡ ἱστορία τῆς Ἰαπωνίας περιέχεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τρομοκρατικῆς, καὶ ὡρισμένας φορὰς ἐπικινδύνου τάσεως πρὸς ὅ,τι εἶναι «πρακτικόν».

Οἱ Ἰάπωνες δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταγωνισθοῦν διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἀσίας. Ἐπεχείρησαν ἄλλοτε καὶ ἀπέτυχον. Σήμερον ὑπάρχουν σοβαρὰ πολιτικὰ αἴτια ποὺ συνηγοροῦν διὰ τὴν ἀπόρριψιν μιᾶς τοιαύτης φιλοδοξίας.

Προτιμοῦν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ἀμερικανικὴν προστασίαν καὶ παρουσίαν. Ἡ στάσις αὐτὴ τοὺς ἐξησφάλισε, διὰ πρώτην φοράν, ἀφ' ὅτου συνεδέθησαν μὲ τὸν σύγχρονον κόσμον, εἴκοσιν ἔτη ἀδιάκοπης εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι τελεία, ἀλλὰ εἶναι ρεαλιστική, συμπίπτει δὲ καὶ πρὸς τὰ οἰκονομικὰ των συμφέροντα. Ἐὰν ἡ προστασία καὶ ἡ παρουσία τῶν Ἀμερικανῶν δὲν ἐκπληρώσουν τὸν λειτουργικόν των σκοπόν, τότε θὰ δοκιμάσουν κάτι ἄλλο.

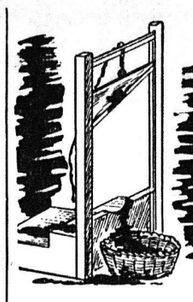

Η ΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΔΗΜΟΣ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

67ον

Ἡ πρώτη σκέψις ποὺ ἦλθεν εἰς τὸν Κοντορσέ, ἦτο νὰ χρησιμοποιήση τὸ ὅπλον, ποὺ τοῦ ἐπρομήθευσεν ὁ φίλος του Καμπανίς καὶ νὰ θέση τέρμα εἰς τὰ μαρτύριά του. Ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸ μικρὸν φιαλίδιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὸ εὐεργετικὸν δηλητήριον καὶ ἐτοιμάσθηκε νὰ ἐκτελέση τὴν ἀπόφασιν, ποὺ ἀπὸ τόσον καιρὸν εἶχε λάβει.

Ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν μία ἄλλη σκέψις τὸν σταματᾶ. Θέλει νὰ μάθη τί γίνεται ἡ ἀγαπημένη του Σοφία. Θέλει νὰ τὴν συναντήση διὰ τελευταίαν φοράν, νὰ τὴν σφίξη εἰς τὴν ἀγκαλιά του, ν' ἀκούση πάλιν ἀπὸ τὸ στόμα της μερικὰ παρηγορητικὰ λόγια.

Ἔτσι θὰ καταρθώση ν' ἀντικρύση μὲ περισσότερον θάρρος τὸν θάνατον, θὰ αἰσθανθῆ ὀλιγώτερον τοὺς πόνους καὶ τὰς ταλαιπωρίας, ποὺ ἀπομένουν νὰ ὑποστῆ. Ἀλλ' ὁ πόθος του αὐτὸς δὲν θὰ ἐκπληρωθῆ.

Μετ' ὀλίγον τὸν ἐπισκέπτεται εἰς τὸ κελλί του ὁ ἀπαίσιος διευθυντὴς τῆς Μπούργκ Μπρισσό. Μόλις τὸν βλέπει ὁ Κοντορσέ, τὸν παρακαλεῖ νὰ εἰδοποιήση τὴν γυναίκα του καὶ νὰ τῆς ἐπιτρέψη νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ. Ὁ Μπρισσὸ τοῦ ὑπόσχεται νὰ ζητήση τὴν σχετικὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα Φουκιέ-Τενβίλ, ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς ἄρνησιν. Εἰς τὸν Φουκιέ-Τενβίλ δὲν εὑρίσκει κανένας χάριν.

Ὁ Κοντορσὲ ὅμως θέλει νὰ ἐλπίζῃ ἀκόμη. Δὲν θέλει νὰ πιστεύση ὅτι ἡ ἀπανθρωπία των θὰ φθάση μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀρνηθοῦν τὴν στοιχειώδη αὐτήν χάριν.

Ἀλλοίμονον, ἂν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἔλλειπεν ἡ ἐλπίδα!!!

Μέσα εἰς τὰς σκέψεις, τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἀμφιβολίας αὐτὰς ἐπέρασεν ὁ Κοντορσὲ τὴν πρώτην νύκτα τῆς φυλακίσεώς του, μιὰ νύκτα γεμάτην ἀγωνίαν ἐφιάλτας καὶ παραληρήματα. Αἱ πρῶται ἀκτῖνες τῆς ἡμέρας, τὸν βρίσκουν νὰ παραδέρνη ἀκόμη ἐπάνω σὲ λίγα ἄχυρα, ποὺ τοῦ ἐχρησίμευσαν διὰ κρεββάτι.

Ἀντὶ ἡ ἡμέρα νὰ τὸν καταπραΰνη κάπως, ἐνισχύει περισσότερον τὰς ἀνησυχίας του. Ὅσον περνᾶ ἡ ὥρα καὶ δὲν παρουσιάζονται νὰ τοῦ δώσουν ἀπάντησιν εἰς τὴν παράκλησίν του σχετικῶς μὲ τὴν γυναίκά του, τόσον ἡ νευρικότης του αὐξάνει.

Μὲ τὸ αὐτὶ κολλημένον εἰς τὸν τοῖχον, παρακολουθεῖ καὶ τὸν ἐλάχιστον θόρυβον, ποὺ ἀκούεται ἀπ' ἔξω. Ἀνάμεσα εἰς τὰ βαρειὰ βήματα τῶν φυλακισμένων, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὸν διάδρομον, προσπαθεῖ νὰ ἀναγνωρίση τὸ ἐλαφρόν, νεανικὸν βῆμα τῆς Σοφίας του.

Εἶναι τόση ἡ ἀνυπομονησία του ὥστε ἀποφασίζει, παρ' ὅλην τὴν ἐξάντλησίν του, νὰ σηκωθῆ, διὰ νὰ σταθῆ εἰς τὸν σιδηροφραγμένον φεγγίτην τῆς πόρτας τοῦ κελλιοῦ του. Τὰ πόδια του τρέμουν καὶ ἀρνοῦνται νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουν.

Ὁ Κοντορσὲ ὅμως στέκεται εἰς τὸν φεγγίτην μὲ κολλημένον τὸ πρόσωπον εἰς τὰ κάγκελα, προσπαθῶν νὰ διαπεράση μὲ τὸ ἀναμμένον ἀπὸ τὸν πυρετὸν τῶν τραυμάτων του καὶ τὴν κούρασιν βλέμμα του τὸ πυκνὸν σκοτάδι τοῦ διαδρόμου.

Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τὸν εὑρῆκα, ὅταν ἐπῆγα νὰ τὸν παραλάβω.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Μπούργκ καὶ ἤρχισα νὰ παραλαμβάνω τοὺς μέλλοντας νὰ ἐκτελεσθοῦν τὴν ἡμέραν ἐκείνην καταδίκους, ἀντελήφθηκα ὅτι ἔμενε νὰ παραδοθῆ ἕνας ἀκόμη κατάδικος ὁ ὁποῖος ἐφέρετο εἰς τὸν κατάλογον, ποὺμοῦ ἐνεχείρισεν ὁ Φουκιέ-Τενβίλ, μὲ τὸ ὄνομα Καντριλέ.

Ἔσπευσα ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσω τὸν Μπρισσό, ὁ ὁποῖος ἀνήσυχος ἀρχίζει νὰ τὸν ἀναζητῆ παντοῦ. Ἀλλ' ὁ Καντριλὲ δὲν εὑρίσκεται πουθενά. Τέλος εἰς μίαν ἄκραν τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς ἀνακαλύπτεται μία μικρὴ τρύπα εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τοῖχον, ποὺ ἐφαίνετο ὅτι μόλις θὰ εἶχεν ἀνοιχθῆ τὴν περασμένην νύκτα.

Ὁ Μπρισσὸ χώνει τὸ κεφάλι του εἰς αὐτήν, ἔπειτα τὸ σῶμά του καὶ πείθεται ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περάση ἕνας ἄνθρωπος. Καμμία ἀμφιβολία συνεπῶς δὲν ἔμενεν ὅτι ὁ Καντριλὲ εἶχε θραπετεύσει ἀπ' αὐτήν.

Μόλις ἐβεβαιώθηκα περὶ αὐτοῦ, ἀρνήθηκα νὰ παραλάβω καὶ τοὺς ἄλλους. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἀναλάβω τὴν εὐθύνην ν' ἀποκεφαλίσω ὀλιγωτέρους ἀπὸ ὅσους ἀνέφερεν ὁ κατάλογος τοῦ εἰσαγγελέως.

Εἰς μίαν παρομοίαν περίπτωσιν, πρὸ δύο μηνῶν, μὲ ἐκάλεσαν νὰ ἀπολογηθῶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κοινῆς Σωτηρίας καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τελειώσω πολὺ ἄσχημα μ' αὐτούς. Εὐτυχῶς κατώρθωσα νὰ τοὺς πείσω, ὅτι τὸ λάθος δὲν ἦταν ἰδικό μου, ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος Ρισάρ, ὁ ὁποῖος μοῦ παρέδωσεν ὀλιγωτέρους ἀπὸ ὅσους ἔπρεπε καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔκοψα ὅσους μοῦ παρέδωσαν νὰ κόψω.

Καὶ ἐγὼ μὲν τὴν ἐγλύτωσα φθηνά, ἀλλὰ ὁ κακόμοιρος Ρισάρ συνελαμβάνετο τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας μοῦ τὸν ἔστειλαν μαζί μὲ τοὺς κρατουμένους του εἰς τὴν λαιμητόμον μου. Τό δίς ἐξαφαρτεῖν δὲν ἦτο συνεπῶς, ἔργον σωφροσύνης.

Ἔστειλα λοιπὸν τὸν βοηθόν μου νὰ εἰδοποιήση τὸν Φουκιέ-Τενβίλ, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον κατέφθανεν ἐξαγριωμένος. Συνεχίσθησαν αἱ ἔρευναι ὑπὸ τὰς ὁδηγίας του, ἀλλὰ χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὥρα ἐπερνοῦσε καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ τὸν εἰδοποιήσω ὅτι οἱ κρατούμενοι, ποὺ εὑρίσκοντο ἀπὸ δύο ὥρας οἱ σιδηροδέσμιοι καὶ φορτωμένοι εἰς τὰ ἁμάξια μου, ἄρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ ζητοῦν «ν' ἀναχωρήσουν» (!) καὶ ὅτι πάντως, ἐὰν καθυστεροῦσε ἀκόμη λίγο, δὲν θὰ ἐπρόφθανα νὰ τελειώσω μὲ ὅλους τὴν ἡμέραν ἐκείνην, διότι οἱ μέλλοντες νὰ καρατομηθοῦν ἦσαν πολλοί.

—«Εἶναι προτιμότερον, τοῦ εἶπα, νὰ ἐκτελέσω ὅσους ἔχω. Ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε τὴν ἐντολήν».

—«Ὄχι, μοῦ ἀπήντησεν ἀποτόμως. Ὁ Λαὸς περιμένει νὰ ἴδῃ 80 κεφάλια τῶν προδοτῶν νὰ πέφτουν στὸ καλάθι τῆς λαιμητόμου. Δὲν πρέπει νὰ διαψεύσουμε τὰς ἐλπίδας του...».

Καὶ στραφεὶς ἀμέσως πρὸς τὸν Μπρισσό:

—«Ἂς τελειώνουμε, τοῦ εἶπε. Θὰ ἀντικαταστήσουμε τὸν Καντριλὲ μὲ ἕναν ἄλλον. Φέρε μου τὸ μητρῶον τῶν κρατουμένων».

Μόλις ὁ Μπρισσὸ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολήν του, ἤρχισεν ὁ Φουκιὲ νὰ διαβάζη τὸν κατάλογον μὲ μεγάλην ταχύτητα καὶ νευρικότητα. Αἴφνης τὸ βλέμμα του ἐστάθηκε εἰς ἕνα ὄνομα.

—«Αὐτὸς θὰ τὸν ἀντικαταστήση», λέγει εἰς τὸν Μπρισσὸ δείχνων ἕνα ὄνομα μὲ τὸν δείκτην του.

—«Μά... μόλις τὸν ἔφεραν χθές... Δὲν ἔχει ἀκόμη δικασθῆ ...» ἐτόλμησε νὰ παρατηρήση ὁ Μπρισσό.

—«Μήπως ἔχεις καί σύ, πολίτα, τὴν ἀντίληψιν ὅτι εἶναι ἀθῶος(!); τὸν ἐρωτ